

४८

स्मार्तप्राञ्जल्यत

८ प्रा १२३

॥ शायनमः ॥ श्रीसरस्वत्यै नमः ॥ अथस्मात्प्रायश्चित्तानिलिरव्यंते ॥ ॥ तत्रादावावश्यकवि
 ॥ नित्यप्रायश्चित्तानिवर्द्धयंते ॥ तत्रादौ शौचमाह ॥ मनुः । शौचे यत्नः सदाकार्यः शौचमूलो हि जः स्मृतः ।
 शौचाचारविहीनस्य समस्तानि फलाः क्रिया इति । तदेतद्विविधं । स्मृत्यर्थसारे । शौचं तद्विविधं प्रोक्तं बाध्य
 माभ्यंतरंतथा ॥ मृज्जुलाभ्यां स्मृतं बाध्यं भावशुद्धिस्तथांतरमिति । तद्ददंतः शुद्धिं च कुर्यादितियास्वत्वमेव ॥
 प्रातः स्नानं तु स्मृत्यर्थसारे । स्नानमूलाः क्रियाः सर्वाः श्रुतिस्मृत्युद्दिता नृणां ॥ अस्नातश्च पुमान् न हो जपहो
 मादिकर्मस्विति ॥ प्रातः स्नानाकरणे प्रत्यवायमाह । स एव । स प्रातः प्रातरस्नायी हि जः शूद्रत्वमाप्नुयात् ॥ अतए
 व सदास्नायादशक्तश्चेद्देहिने इति ॥ तन्मुख्यं नद्यादौ कितवित्तानेभ्यः । अशक्तो मां तु स एव ॥ वाप्यां कुपेतडागे
 वापारकमेवोद्ध्वारिणि ॥ प्रातस्नानं सदा कुर्याद्विष्णुनेव यदातर इति ॥ तथा ॥ नित्यमुद्धोदकैः स्नायात्काम्यनैमि
 त्तिकादृते ॥ इति संग्रहवचनमप्यशक्तपरं ॥ एतदशक्तो मंत्रस्नानादिकुर्यात् ॥ प्रातः स स्नानं तु साग्निकैः सं
 क्षेपणकार्यैः । अल्पत्वाद्धोमकालस्य बहुत्वात्स्नानकर्मणः ॥ प्रातः संक्षेपतः स्नानं होमाद्यर्थं तद्विष्यते इति
 कात्यायनोक्तेः । सौभाग्यवतीभिरशिरस्कस्नानं कार्यमिति नैमित्तिकं विना कर्तव्यमिति स्मृत्यर्थसारः ॥
 अथ संध्याकालः ॥ आश्वलायनगृहे ॥ अर्धस्तिमिते मंडले आनक्षत्रदर्शनादेवं प्रातः प्रातुर्बुधस्तिष्ठं नाम उ

लदृशनादिति ॥ तत्रापि त्रिविधत्वं मुक्तं । धर्मसारसुधानिधौ ॥ उत्तमा सूर्यसहिता मध्यमालुप्ततारका ॥
कनिष्ठा तारकोपेता सायं संध्या त्रिधा मता ॥ तथा उत्तमा तु सनक्षत्रा मध्यमालुप्ततारका ॥ कनिष्ठा सूर्य
सहिता प्रातः संध्या त्रिधा मतेति ॥ मुख्य एवायं कालः ॥ गौया कालस्त्वतोत्तरमुदयोत्तरं च त्रिदंडात्मकः ॥ सायं संध्या
त्रिघटिका अस्तादुपरिष्ठास्त्वत इति ॥ निर्णयसिंधौ स्कांदोक्तः ॥ एतत्कालातिक्रमे प्रायश्चित्तपूर्वकं संध्यां कुर्यात् ॥ त
था च स्मृत्यंतरे ॥ उदयाद्द्विघटिकास्ति स्त्रः प्रातः संध्यामुपासितुं ॥ सायमस्तमया दूर्ध्वं मध्याह्नेद्वादशोर्ध्वघटिका ॥ संध्याका
लस्त्वयं प्रोक्तो निष्कृतिस्तदतिक्रमे ॥ विधेया विधि मार्गेण तत्कालवती क्रिया ॥ तामेवाह यमः ॥ संध्याकाले स्तिकांते स्ना
या च मयथा विधिः ॥ जपेदष्टशतं देवी ततः संध्यां समाचरेत्तत्पराति ॥ तथा च स्मृत्यंतरे भरद्वाजः ॥ प्राणायामत्रयं प्रात
र्द्विगुणं संगवे स्मृतं ॥ मध्याह्ने त्रिगुणं प्रोक्तं मपराह्णे तु पञ्चगुणं ॥ सायान्हेद्वादशगुणं सूर्यस्त्यांतसो ब्रजेदिति ॥ तथा च गौ
तमस्मृतौ ॥ कालातिक्रमणे चैव त्रिसंध्यास्वपि सर्वदा ॥ चतुर्धर्ध्वं प्रकुर्वत्त शिरो व्याहृतिसंपुटं ॥ यद्वा चतुर्धर्ध्वं तु
सावित्र्या दद्याद्वाहृतिसंपुटं ॥ कालातीतविशुद्ध्यर्थं त्रिसंध्यास्वपि नियरादिति ॥ एकाहाद्यतिक्रमे तु जमदग्निः
एकाहं समतिक्रम्य प्रमादादकृतं यदि ॥ अहोरात्रोचितं भूत्वा गायत्र्या श्रायुतं जपेत् ॥ द्वात्रिंशो द्विगुणं प्रोक्तं त्रिरात्रे

त्रिरुपे स्मृतं ॥ त्रिशत्रासुरतश्चैव शूद्र एव न संशय इति ॥ आलस्यादिना काललोपे तु स एवाह ॥ यः संध्याकालतः प्राप्तामालस्यादतिवर्तते ॥ सूर्यहत्यामवाप्नोति कलूकत्वमवाप्नुयात् ॥ तथा ॥ राक्षसो मे न पक्षो मे रोगा तो द्वाय सूतके ॥ संध्यावर्धनविधितिर्न दोषाय कथंचन ॥ सूतके मृतके चैव संध्याकर्म न सत्य जेतु ॥ मनसो चरयेन्मंत्रान् प्रापायामं विवर्जयेत् ॥ कालातिक्रमेपि दोषभावे निमित्तानि स एवाह ॥ देवाग्निद्वजदेवानां कार्यमहति संस्थिते ॥ संध्याहीने न दोषोऽस्तियेन तत्पुण्यसाधनमिति ॥ स्मृत्यर्थस्तारुतु ॥ संध्यात्रये लोपे सप्त सहस्रांसांसा वित्री जपे दित्युक्तं ॥ अत्यशक्तौ तु स्मृत्यंतरे संध्याकाललोपे गायत्री शतं जपे दित्युक्तमस्तीत्यलं ॥ अथ प्रादुष्करणकालः ॥ पुत्रादिसास्तमया सुरा ॥ सूर्योदयादिति बोधायनोक्तत्वादिहरणानंतरं सास्तमयोदयो यथाभवतस्तथा बिहरेत् ॥ तथा ॥ अधिकं सूर्ये आविः सूर्ये चेत्यापस्तंब सूत्रे प्रोक्तं ॥ उदयास्तमया सूर्ये भुधरणस्य कालः ॥ एतस्त्रादुष्करणकालातिक्रमे उक्तप्रायश्चित्ताभावात् तस्वप्रायश्चित्तमेव कार्यं ॥ तद्यथा ॥ होमसंकल्पकाले अस्तमया दुदयादा पूर्वं प्रादुष्करणानिमित्तपूर्वकं प्रायश्चित्तं पूर्वकं सायं प्रातर्होमं कश्चिद्ये ॥ इति संकल्प ॥ होमद्रव्यसंस्कारास्त्वेवं संस्कृता ज्येन हं भू भुवः स्वः स्वाहेति सर्वप्रायश्चित्तं सूत्रेण जुह

त्वा॥ होमद्रव्यसंस्कारादिप्राप्तकालं होमं कुर्यात् ॥ तथा होमकालः ॥ दीपे ॥ अग्निहोत्रहोमस्योदयानंतरं
 रमेस्तमयानंतरं च मुख्यः सायंप्रदोषांतः प्रातः संग्रवांतो वा मुख्यः काल इति वृत्तौ च ॥ गौषास्त ॥ सायं
 होमस्य निद्रासर्वगौषकालः ॥ प्रातर्होमस्य सर्वमहर्गौषकालः ॥ आप्रातराहुतिकालात्सायमहुति का
 लो नातीयादासायमाहुतिकालः ॥ प्रातराहुतिकाल इति बोधायनसूत्रोक्तेः ॥ प्रदोषांतस्तु ॥ रजन्याः साय
 माद्य चर्यो भागः प्रदोषः दिवसस्याधनतुर्थो भागः संग्रव इति दीपे उक्तं ॥ आश्वलायनश्रौतसूत्रे तु प्रदोषांतहोम
 कालः संग्रवांतः प्रातरिति ॥ अत्र प्रदोषांतो नाम षोडशिका इति कलितोर्थदीपे उक्तं ॥ तथा ॥ सायमस्तमिते होम
 कालस्तु नवनाडिकेति स्मर्यर्थसारोक्तेश्च ॥ तथा ॥ संग्रवांतः प्रातरित्यत्र संग्रवांतो दशनाडिकेति नारायणवृत्तिः ॥
 अस्तमिते उदिते च विहितो होम एतावति काले क्रियमाणानातीतो भवेतीति वृत्ता उक्तेस्तदतिक्रमे तत्प्रतिनीय चतु
 र्गृहीतमाज्यं जुहुयादिति श्रौतसूत्रे उक्तं ॥ होमकालातिक्रमप्रायश्चित्तं होमं च गौषकाले कुर्यात् ॥ तत्प्रयोगः ॥ मुख्य
 होमकालातिक्रमनिमित्तप्रायश्चित्तपूर्वकं सायमौषासनहोमं करिष्ये इति संकल्प्य ॥ होमद्रव्यसंस्कारात्पूर्वमा
 ज्यं संस्कृत्य सुविचित्रं गृहीत्वा ॥ सायंदोषावस्तर्नमः स्वाहा ॥ अग्नय इदं गतं होम्यसंस्कारादि होमं समापयेत् ॥

एवं प्रातरपि पूर्ववत्सर्वं कृत्वा ॥ प्रातर्वस्तुर्नमः स्वाहा ॥ अग्नय इदं ॥ ततः पूर्ववत्सर्वं कुर्यात् ॥ अथ होमाधिकारिणः ॥ हो
 मे मुख्यो यजमानः पत्नी पुत्रश्च कन्यका ॥ अग्निं कुर्यात् शिष्यो गुरुपुत्राताभगिनेयः सुतापतिः ॥ एतैरेव कुतं यश्च तद्धुतं स्व
 यमेवास्त्विति ॥ तत्रापि अग्निगादीनां यजमानदंपत्यनुज्ञेया तत्समक्षमेव होमोधिकार इति स्पष्टाह ॥ असमक्षं तु
 दंपत्यो होतव्यं न अग्निगादिना ॥ द्वयोरप्यसमक्षं चेद्भवेद्भूतमनेर्थकमिति ॥ उन्मादादावनुज्ञां विनैव कुर्यात् ॥ उक्तं च
 स्मृत्यर्थे सारे ॥ उन्मादे प्रसवे च तौ कुर्वता नुज्ञेया विना ॥ नोपचासी प्रवासी स्या सती धारयते व्रतं ॥ सर्वथा यजमा
 नो वात्यजेत्तदि उग्रवः शुचिरिति ॥ अथ नैमित्तिकानि ॥ एवं कुर्वेत्तदि ममा मुक्त्याधिपरिहारार्थं षडा
 हुतिं च रुहोमं करिष्ये इति संकल्प्योपासनाग्निं समिधं प्राणानायम्यास्मिन्नन्वाहिते ग्नाविस्यादि च क्षुषी आ
 ज्येनेत्यंतमुक्ता पंचकारमिंद्राग्नी प्रधानदेवते च रुद्रा देवते च विष्णुश्चैकतमिस्यादिसद्यो यक्ष्ये स्यते मुंक्ता समि
 द्द्वयमग्नावाधाय परिसमूहनादिष्वपि पात्रनिधानांतं कृत्वा ॥ प्रत्यगग्नेः पवित्रवतिश्चैतदंधं चतुरश्रतुरो
 मुष्टीं निरूप्य तत्संख्यया तथैव प्रोक्ष्य विधाताद्याज्यभागंतं कृत्वा वदानधमेण च रुमनदाय मुंचामि त्वेति
 पंचर्चस्य सूक्तस्य प्राजापत्यो यक्ष्मना राक्षसिः इंद्राग्नी देवता त्रिष्टुप् संहः अंत्यानुष्टुप् ॥ राजयक्ष्मना राजानप्रधा
 नच रुहोमे विनियोगः ॥ ७४ मुंचामि त्वाहविषाजीवनाय कर्मज्ञातयक्ष्मना दुतराजयक्ष्मात् ॥ ग्राहिजग्राहयादिवैतदे

नंतस्याद्वाग्नीप्रमुमुक्तमेनं स्वाहा॥ इन्द्राग्निभ्यामिदं॥ यद्विद्वितायुर्विवापरेतोयदिन्द्रस्योरंतिकन्तीतएव॥ तमाहवा
 मिनिर्भूतेरुपस्थानदस्यार्पमेनं शतशारदाय स्वाहा॥ सहस्राक्षेण शतशारदेन शतायुषा हविषा हार्षमेनं॥ शतं यथेमं शारदो
 नयातींद्रो विध्वस्य दुरितस्य पारं स्वाहा॥ शतं जीव शारदो वर्धमानः शतं हेमं तां छतमुवसंतान॥ शतमिन्द्राग्नी सविता ह्यहस्पतिः
 शतायुषा हविषेमं पुनर्दुः स्वाहा॥ आहार्यं वा विदं वा पुनरागाः पुनर्नवाः॥ सर्वंगसर्वं ते चक्षुः सर्वमायुश्च ते विदं स्वाहा॥ इन्द्राग्नि
 भ्यामिदं॥ षष्ठं स्विष्टकृतं तुल्येति कारिकात्कोक्तेः॥ स्विष्टकृतादादि होमो येष समापयेत्॥ ज्वरादियुतस्तत्पगतो वेदं कुर्यादिति रुतिः॥
 ॥ अथ दुः स्वप्नं रंतिः॥ ममाशुभस्य न सृष्टिं तारिष्य पण्डितः॥ अथ उपस्थानरूपधाय त्रितं करिष्ये॥ इति संकल्प्य॥
 अथान इति मंत्रस्य उपावाश्वभूविः॥ सविता देवता॥ अनुष्टुप् छंदः॥ दुः स्वप्ननाशनार्थं स्तुत्ये पि स्थाने वि॥ ॐ अघानो देवस
 वितः प्रजावह्तायीः सौभगं॥ परा दुः स्वप्नं सुव॥ विश्वानि देवस वितः शितानि परा सुव॥ यद्भद्रं तन्न आसुव॥ यच्च गोष्ठिते पंच
 स्यात्त्रिभूविः॥ उपो देवतापंक्ति छंदः॥ दुः स्वप्ननाशनार्थं स्तुत्ये पि स्थाने वि॥ यच्च गोष्ठु दुः स्वप्नं यच्च आस्मे दुहितर्दिवः॥ त्रिताय तद्दि
 भावया प्याय परावहानेह सोव कृतयः॥ सुकृतयो व कृतयः॥ निष्कं वाचा कयावते स्त्रजं वा दुहितर्दिवः॥ त्रिताय च द्विताय चोषो वतानेह सोव कृतयः॥ यथा कृतां यथा
 स्ये परिदप्तस्य नेह सोव॥ तदं नाय तदपसेतं भागमुपसेदुषे॥ त्रिताय च द्विताय चोषो वतानेह सोव कृतयः॥ यथा कृतां यथा
 शकं यथ भूषां संनयामसि॥ एवादुः स्वप्नं सर्वमाप्ये संनयामस्य नेह सोव॥ अजैश्माद्या सेनाम चानमानाग सोवयं॥ उपो

दुः स्वप्नं

यस्मादुः श्रद्धादनेष्मापतदुच्छत्यनेह सो वक्रतयः सु० ॥ ५ ॥ यो मेरा जं नित्यस्य गृहं मद्भूषिः ॥ वरुणो देवता ॥ अथ
छंदः ॥ दुः स्वप्ननाशनाथे स्तयैपि स्थाने ॥ यो मेरा जं न्युज्यो वा सरवा वा स्वप्नभयं नीरवमद्यमाह ॥ स्तेनो वा यो दि
सतिनो वृको वा त्वंतस्माद्वरुणपाद्यस्मान् ॥ ॥ अथ दुः श्रद्धादिशांतयः ॥ ॥ मम दुः श्रद्धादिनिमित्तदोष
परिहारार्थं जपे वि० ॥ एवमग्रेपि ॥ ममामनोऽशमितिदं न निमित्तदोषपरिहारार्थं जपामि यमनोऽशमिति ॥ तथा ॥
॥ ॥ मम पापगंधाघ्राणनिमित्तदोषपरिहारार्थं जपामि यमनोऽशमिति ॥ जपं इति पापगंधाघ्राणममकपे ध्वन्य
मत्तिनिमित्तकदोषपरिहारार्थं सुचक्षुः जपं करिष्ये ॥ ॐ सुचक्षुः जपं मदीन्यां भूयास्तं सुचक्षुः भुवनेन शुश्रूक्षणाभ्यां
ममिदं दक्षकं ह इति जपेत् ॥ निमित्तदोषकद्वयं मंत्रो जपेत् ॥ ॥ अथागम्यागमनादिप्रायश्चित्तं ॥ ॥ अगम
नीयागमनेतुरजस्वत्वाभायागमनं निषिध्यति त्यागोऽस्वत्वायागमनं वेति वृत्तिः ॥ १ ॥ गमायाज्ययाजननिमित्त
दोषपरिहारार्थं मित्ययाज्ययाजने वि० ॥ अयाज्येयस्तमार्चिज्यमित्यादिनिषिद्धः ॥ २ ॥ ममाभोज्यभोजननिमि
त्तदोषपरिहारार्थं मित्यभोजने ॥ अभोज्यलक्षुनादिगणिकान्नादिचेति वृत्तिः ॥ ममाप्रतिग्राह्यप्रतिग्रहनि
मित्तदोषपरिहारार्थं मित्यप्रतिग्राह्यप्रतिग्रहे ॥ अप्रतिग्राह्यविषहास्त्रादि ॥ अप्रतिग्राह्यपुरुषद्रव्यं च

तिवृत्तिः॥४॥ममचेत्ययूपोधातनिमित्तदोषपरिहारार्थमितिचैत्ययूपोपधातोग्निचयन
स्थयूपस्पर्शः॥५॥एतेषुपंचसुनिमित्तेष्विदमेववक्ष्यमाणप्रायश्चित्तंकर्यादिति वृत्तिः॥ॐपुनर्ममैर्लिङ्गियंपुनरा
युःपुनर्ममः॥पुनर्देविणमैतुमांपुनर्ब्रह्मणमैतुमांस्वाहा॥अग्नयइदं॥इमेयेधिधस्यासोअग्नयोयथास्थानमिहकल्प
तां॥वैश्वानरोवावृधा नोतयधृतुमेमनोदृद्यंतरममृतस्यकेतुःस्वाहा॥अग्नयइदं॥अथाव्याधितःस्वापकालीनादि
त्यास्तोदयनिमित्तिप्रायश्चित्तं॥॥अव्याधितंचेस्वपंतमादित्याभ्यस्तमियाद्वाग्यतोनुपविशंनान्निशेखंभूयो
दितेकृतसंध्यःसूर्यमुपतिष्ठेततद्यथा॥अव्याधितस्यममस्वापकालीनादित्यास्तमयजर्षीनितप्रत्यवाय
परिहारार्थंसूर्योपिस्थानरूपप्रायश्चित्तंकरिष्येइतिस्मृतं॥तिष्ठनेवाकंमुरवोयेनसूर्योतिपंचर्चस्यस्त्
योपुत्रोभितपांरुषिः॥सूर्योदेवताजगतीर्षदः॥अस्तस्वापप्रत्यवायपरिहारार्थंसूर्योपिस्थानोवि॥ये
नसूर्यज्योतिषावाधसेतमोजगच्चविश्वमुदियविभानुना॥तेनास्मद्विश्वामुनिरामनाहुतिमपामीवाम
पदुष्यन्त्यंस्व॥विश्वस्यहिष्रेषितोरद्धोसिब्रतमहेक्यंनुच्चरसिस्वधाअनु॥यदेद्यत्वास्तूर्योपिब्रवा
महेतन्नोदेवाअनुमंसीरतक्रतुं॥तन्नोधावाधृथिवीतन्नआपइंद्रःशृण्वंतुमकतोहवंवचः॥माश्रते

५ भूमसूर्यस्यसंहृतिभद्रंजीवन्तो जराणामशीमहि॥ विश्वाहात्तासुमनसः सुवर्धसः प्रजावन्तोऽनमीवाऽननागसः॥ उद्यन्तं त्वा
 मित्रमहोदिवोदिवोऽयोऽजीवाः प्रतिपश्येमस्तर्प्य॥ महिज्योतिर्बिभ्रतं त्वाविचक्षुषामास्वन्तं चक्षुषे चक्षुषेमयः॥ आरोहन्तं
 वृहत्तः पाजस्परिवयं जीवाः प्रतिपश्येमस्तर्प्य॥ इति पंचभिरुपातिष्ठेत्॥ मम विहितकर्मश्रान्तस्नापकात्स्नीनादिसोदयजनि
 तदोषप्रत्यवायपरिहारार्थं सूर्योपस्थानरूपप्रायश्चित्तं करिष्ये॥ तिष्ठन्नेवाहः शेषं भूत्वा रस्ते सायं संध्यामुपास्यतिष्ठन्ने
 वा॥ यस्य ते विश्वेति चतसृणां स्तर्प्य पुत्रो भित्तपाश्रुषि॥ सूर्यो देवता॥ जगती चंदः॥ उदयस्यापजनिता प्रत्यवायपरिहा
 रार्थं सूर्योपस्थाने॥ यस्य ते विश्वभुवनानि केतुना च चेतुर्भिराशुभिः॥ अनागास्तेन हरिकेशोऽस्य निहान्तो
 नो वस्य सोऽवस्य सोऽहिह॥ शन्नो भयचक्षुः साज्ञानोऽन्तर्भासः॥ शो हि माशोऽद्यो न॥ यथाशमध्वं क्षमस्व दुरो गतस्तर्प्यद्र
 विष्ठांधो हि चित्रं॥ अस्माकं देवा उभयाय जगन्ने शर्मयन्ता॥ दूषदक्षमुष्यदे॥ अदसिष्वर्जयमानमाशितं तदस्मै शो यो ररेषो द
 धातना॥ यदो देवाश्चक्रमजिह्वागुरुमनसो वा प्रयुती देवते वनं॥ अरावायो नो अभिदुष्कुनायते तस्मिन् देवो वसवो नि
 धेतनेति चतसृभिरुपातिष्ठेत्॥ व्याधितस्य विहितकर्मश्रान्तं नेष्यते न त्याज्यकर्मणा श्रान्तस्येति वृत्ता उक्तेः॥ ॥
 अथ कपोतोपवेशने प्रायश्चित्तं॥ ॥ काऽरिवायां॥ रक्तपादः कपोताख्य अरण्याकः शुक्लछविः॥ स चेच्छालं॥ विशेष्य

लासमी पंचाधजे धदि॥ परिषे नन पयंतमन्वाधानादि पूर्ववत्॥ देवाः कपोत इति स्मृतेन प्रस्यूचं जुहुयाद्दत्तां॥ ॥ तद्यथा॥
ममागारोपरिकपोतोपवेशनस्तूचिता रिष्ट निरासनाथं देवाः कपोत इति स्मृतेन प्रस्यूचमाज्यहोमं करिष्य इति होमः अपपक्षे
तु जपं करिष्ये इति स्वं कल्मः॥ ततो ग्निमुपसमाधायास्मिन्न्याहिते ग्ना बिस्यादि चक्षुषी आज्येन न प्रधान पंचवारं विष्वा
नूदेवान् आज्यद्रूपेण शेषेणेत्यादिना चक्षुष्यं तं कृत्वा॥ देवाः कपोत इति पंच चैत्यस्वतस्य कपोतस्तूचिः॥ विश्वे देवा देवता॥
जगतां छंदः॥ अगारोपरिकपोतोपवेशनस्तूचिता रिष्ट निरासनाथं माज्यहोमे वि०॥ अपपक्षे अपे वि०॥ देवाः कपोत इति
तोयदिच्छं दूतो निःश्यां इदमाजगाम॥ तस्माज्जन्म कृत्वा जगाम ते दूतं शन्नो अस्तद्विपदेशं चतुष्यदे॥ स्वाहा॥ विश्वे
भ्यो देवेभ्य इदं॥ एवमग्ने पि॥ शिवः कपोत इति तोनो अस्तनाम देवाः शक्रो ग्ये सु॥ अग्निर्हविषो जुषतां हविर्नः परिहोतिः
पक्षिणी नो वृणक्तु॥ होतिः पक्षिणी न दभासस्मानाष्यां पदं कमुते अग्निधाने॥ शन्नो गोभ्यश्च पुरुषेभ्यश्चोक्तमानो रि
सीदिह देवाः कपोतः स्वोहा॥ यदुलूको वदति मोक्षमेतद्यत्कपोतः पदमग्नौ क्षणोति॥ तस्य रूतः प्रहिता एष एतत्तव मेयमायनमो
अस्तु मय्यवे॥ अर्वा कपोतं नूदत प्रणोदमिषं मदंतः परिगां नयध्वं॥ संयोपयंतो दुषिता निर्विश्वहिस्वानक्रुर्जं प्रपतासतिष्ठः॥
अर्गं ते हुस्वा स्वाहा॥ स्वाहाकारं पठेत्॥ प्रस्यूचरा इत्॥ अथ धनार्थं गमने॥ ॥ मम धनादर्थं सिध्यर्थं नयमुत्तापयत्यत इति

६

प्रत्युचमाज्यहोमं करिष्ये॥ जपेत्तुस्तुतजपं करिष्ये॥ इति संकल्पः॥ ततो ग्निमुपसमाधायास्मिन्वाहिते ग्नाविस्यादिपूषणं दत्त्वा वा रमा
 ज्येन शेषेण स्यादिना ज्यभागांते॥ वयमुच्चेति दशर्वस्यस्तुतस्य भरद्वाज ऋषिः॥ पूषा देवता गायत्री छंदः॥ अथ मन्त्रः॥ अथ सिध्यर्थ
 माज्यहोमे वि०॥ ॐ वयमुच्चापथस्पतेरथं न वाजसातये॥ धिये पूषं न युज्महि स्वाहा॥ पूषे दं० एवं सर्वत्र॥ ॐ अभिनो नर्यं वसुवीरं त्रय त
 दक्षिणं॥ वामं गृहपतिं नय स्वाहा॥ ॐ अदित्संतं चिदा घणो पूषं दानाय नो दय॥ पणोऽग्निं दत्तमनः स्वाहा॥ ॐ विपथो वाजसातये मि
 नुरि निमध्यो जहि॥ साधंता मुग्नो धियः॥ ॐ परितं पिपयी नामारया दृढया कवे॥ अथ मन्त्रः॥ अथ विष्वं नारया तुद पणो
 रिष्ठ हृदि प्रियं॥ अथ०॥ आरिख किं किरा लप्य पयी नं दृढया कवे॥ अथ०॥ यां पूषन् च स्रचोदनी मासं विभष्य छिद्ये॥ तया समस्य
 हृदयमा रिरिख किं किरा लप्य॥ याते अष्टांगे ओपशो घृणे॥ अथ०॥ तस्यास्ते सुमन्मीमहे॥ उत नो गोवणि धियमथ सां
 वाजसाभुता॥ नृवत्कृणुति वीतये॥ १०॥ इति मंत्रांते हुता॥ पश्चात्तस्मात्कारांते पूष इदं नममेति सृजेत्सर्वत्र॥ ॥ अथ नष्टला
 भार्थं॥ मम नष्टार्थं लाभार्थं संपूषन्विदुषेति स्तुतेन प्रत्युचमाज्यहोमं करिष्ये॥ जपेत्तु जपं करिष्ये॥ पूर्ववदन्वाधानायाज्यता
 गांते संपूषान्विदुषेति दशर्वस्यस्तुतस्य भरद्वाज ऋषिः॥ पूषा देवता॥ गायत्री छंदः॥ नष्टला भार्थमाज्यहोमे वि०॥ ॐ संपूष
 न्विदुषा नययो अंजसा नुशासति॥ येषु वेदमिति ब्रवत्॥ इति हुता॥ ततः स्याहेति बदेत्सर्वत्र॥ पूष इदं नममेति सृजेत्॥ समुपस्थ
 गमे महियोग्रहं अभिशासति॥ इम एवेति ब्रवत्॥ २॥ पूष इत्यं न रिष्यति न को रो न पद्यते॥ नो अस्य यथ तपविः॥ ३॥ विधं

६

नतं दूषापि नृष्यते ॥ प्रथमो विंदते वसु ॥ ४ ॥ दूषागा अन्येतुनः दूषारक्षस्व वीतः ॥ दूषावाजं सनोतुनः ॥ ५ ॥ दूषं ननु त्रगा इहियजमान
स्य सुन्वतः ॥ अस्माकं स्तवता मुग्धा ॥ ६ ॥ मां कीं विषन्मां कीं संशान्ति के वटे ॥ अथादिष्टा भिरागहि ॥ ७ ॥ नयमियं मनश्च वेदस्व ॥ ईशानं
राय इमहे ॥ वयं न रिष्येम कदाचन ॥ स्तोतारस्त इह स्मरि ॥ ८ ॥ परिदूषापरस्ता धस्तं दूषा तु दक्षिणां ॥ पुनर्नो नष्टमाजतु ॥ इति कुला ॥
स्थाहेत्युक्ता ॥ दूषारक्ष ॥ प्रज्ञात्रष्टे तु ॥ प्रज्ञाकामो हं संदूषां नितस्तु न प्रष्टु च मा ज्य होमस्यागौ कुर्यात् ॥ १ ॥ अथ यदा क
चित्त्रवासां जिगमिषुः पितृकुत्रयोर्गुरुशिष्ययोश्च पथिभिर्न गंतं स्तत्रोक्तः शिष्या तिसर्जनादिप्रयोगः स्मृतिदर्शनात्सर्वः
कर्तव्य इति दृष्टियजतो ॥ तच्च ध्या ॥ शिष्याचार्याचार्यम्यप्राप्तानां च देशकालोक्तमिवा अमुकशर्मणः प्रोषितुं मार्गं सिंभा
वितानेकभायानिरासाधं शिष्यतिसर्जनजपादिकरिष्ये इति स्तवत्स्य ॥ प्राञ्जुरवज्जिह्वा म उदगाननं शिष्य उपवेद्यज
येत् ॥ प्राणापानयोरुक्तय च स्तयप्रपद्ये देवाय सवित्रे पादौ दक्षिणे ॥ इत्युभौ जपित्वा ॥ आमं द्रैरिति मंत्रस्य विश्वामि
त्रं द्रौष्टहती ॥ जपे वि ० ॥ ७० ॥ आमं द्रैरिंद्रहरीभिर्यहिमयूररौमभिः ॥ मत्वा केचिन्नियममभिनपाशिनोति धन्वे वतां इति ॥
प्राकृस्वस्तीत्युभौ जपित्वा ॥ महित्रीणामिति स्तवस्य स्तवस्य नाकगिरादि सौगायत्री ॥ सरस्वत्ययनाधं उभाभ्यामन्यो
न्यमनुमंत्रणे शिष्यविसर्जने च विनियोगः ॥ ७१ ॥ महित्रीणामवोस्त दूषारं मित्रस्यार्यमाः ॥ दूषाधर्वं न कृणुस्य ॥ नहि ते

काममाचनना सुगारणेषु ॥ ईशोरिपुरधरांसः ॥ यस्मै पुत्रास्ते अदितेः प्रजीयसे मर्याय ॥ ज्येतिर्यच्छंयजस्त्रं ॥ ३ ॥ इत्युभावप्यो
 न्योन्यमनुमंत्रयेतां ॥ तलीयेनाचार्यशिष्यं विसृजेत् ॥ शिष्यः प्रवासंगच्छेत् ॥ एवमतिरुष्टस्य नुकुताश्चिद्रयं भवतीति विज्ञायतेति
 सूत्रोक्तेः ॥ एवं गुरुविसृष्टं गच्छंतं पथियदापक्षिणो प्रियवाचो वदंतितदा कनिकददिति स्तुतद्वयस्य गच्छामद भूषिः ॥ शकुंतलप्री
 शे देवता आद्यस्य त्रिष्टुप् रस्य जगती मध्यमातिराक्यं विष्वी वयसा मशुभरा कृश्रवणा घणैराकुन निरासाथे जिये विनियोगः ॥
 कनिकदज्जनुषं प्रनुवाण इयति वाचमरिते वनावं ॥ सुमंगलं भद्राकुने भगवति मात्वा काचिदक्षिभा विप्र्या विदत् ॥ भारारयेन उद्
 धीन्मासु पणो मात्वा विदद्विषु मान्नीरो अस्ता ॥ पित्र्यामनु इति नेकदत्तमंगलो भद्रवादी वदेत् ॥ अबक्रंददक्षिणतो गच्छा
 तां सुमंगलो भद्रवादी शकुंते ॥ मानस्तेन ईशत माधरांसो दत्तं मविदधे सुवीराः ॥ प्रदक्षिणि दक्षिणं तिकारवो वयंत
 तुथा शकुंतयः ॥ उभे वाचौ वदतिसामगा इव गायत्रं च त्रेष्टुपं च ॥ उद्गाते वराकुने सामगायति ब्रह्मपुत्र इव स
 वनेषु राससि ॥ वृषे ववाजी त्रिभुमती रपीत्यासर्वतो नः शकुने भद्रमावद विप्रवतो नः शकुने पुण्यमावद ॥ आवदं स्वं
 शकुने भद्रमावदत्तं ह्री मासीनः सुमतिं चिच्छिपिनः ॥ यदुत्तत न्वदसि कर्करिर्यथा वृहदमे विदधे सुवीराः ॥ देवी
 वाचमिति मंत्रस्य नेमो भागवो वागीश्वरी त्रिष्टुप् ॥ वयसामशुभं ॥ योगः ॥ ॐ देवी वाचमजनयंत देवास्ता वि

श्रुत्वाः पञ्चवो वदन्ति॥ सानोमं द्वेषमूर्जं दुहाना धेनुर्नागस्मानुपसुप्नुते॥ एतत्सकद्वयस्य यात्राकालेपि जपः क
र्तव्यः॥ कनिऋदज्जपेत्सकं यात्राकाले विशेषत इति ऋग्विधानोक्तेश्च॥ तथा॥ जातवेदस इत्येतां सदा स्वस्य यने जपेत्॥
(दुर्गे पथि प्रयातस्य नास्योदित्योभयं भवेदिति ऋग्विधानोक्तेरेतामपि पथि सदा जपेत्॥ जातवेदसे कश्यपोऽग्निस्त्रिष्टुप्॥ इष्ट
थैवि० ॥ ३०॥ जातवेदसे सुनवामसो ममराती यतो निदतातिवेदः॥ मनः पर्षदति दुर्गाणि विश्वानावेव सिंधुं दुरितासग्निः॥
ततः पथि गच्छन्॥ यदा भगवति वादी नानिदितां वाचं शृणोति तदा स्तुतिस्तुतिमिति मंत्रस्य गच्छ समदो रुद्रस्त्रिष्टुप्॥ मृगाद्यभु
भवाच्च श्रवणादि अरिष्ट निरासार्थं जपेन्नियोगः॥ कति श्रुतं तसिद्धं युवानं मर्गं नभी ममुपहनुमुग्रं॥ मन्त्रा जतिरेक इति
वानो न्यते अस्मन्निवपंतु सेनाः॥ ततो मस्यां दिशि यस्माद्वा पुरुषो द्यादिभ्यो वा विभीषातां दिशं प्रत्युभयतो मार्गे प्रदीपमुल्लुक्कं अभि
मुरवः स्थित्वा संस्पृष्टं धनमिति मंत्रस्य मन्थुस्तपसो मन्थुर्जगती॥ मन्थं कंठित्वा प्रक्षिपेदनेन मंत्रेणा॥ ॐ अभयं मित्रावरुणामह
मस्य चित्राश्वं दहंतं प्रतीत्य माशु तादं मा प्रतिष्ठां निदंतु मिथो मिदं ना मुपयंतु मत्सु॥ इष्टु भवतः क्षिपेत्॥ तथा॥ मन्थानकं वात्र
स्य न्येमां ऊषित्वा तां दिशं नकन्यं च करणे वि०॥ संस्पृष्टं धनमुभयसमाकृतमस्मभ्यं पतावरुणश्च मन्थुः॥ भियं दधाना इद
येषु शत्रवः पराजिता सोऽपनि न्यंतं॥ इति मंत्रेण मन्थं नकन्यं च कृत्वा गच्छेदिति वृत्तिः॥ जयं तम तंतु उल्लुक्कयोरध
स्तातां दिशं मभि मुरवं मन्थं नकं करोतीति॥ एवं कृते नकापि भयं भवति॥ यदा सर्वादि द्रुमयमुसद्यते न नरायणो अस्मात्पुरु

८
धादभ्यतो वेति तदा च मय प्राणा नाय मय देहा कलौ संकीर्त्य मम सर्वदिगव छेदे न संभविता नेक भयानि रासद्वारा श्री परमेश्वर श्री
स्य च अष्टाज्या हुति होमं करिष्ये ॥ उपलेपनादि पूर्ववत् अग्निं प्रतिष्ठाप्या न्वाध्यात् ॥ अस्मिन् न्वाहिते ग्ना विसादि आ
धारान्तमुक्ता प्रथमानं ॥ अग्निं वायुं आदित्यं चंद्रमसं वरुणं प्राणं छंदोऽसि ॥ ब्रह्माणं एताः प्रधानदेवताः आचम्य वेणे
धमसं न हनेन रुद्रमिध्यादिसमिद्धमग्नावाधाय परिसमस्तं विक्लयेन परित्तरणा धाधारान्तं बहुषीवर्जं स्तुवा हु
तीर्जुमात् ॥ ७८ ॥ इति वीरुतासाग्निना वृता तया वृता यवत्रयैस्मद्रया विभेमिति द्वारये स्वाहा ॥ अग्नय इदं ॥
अंतरिक्षं वृतं तद्वायुना वृतं तेन वृतेन वज्रेण वस्मा ॥ वायव्य इदं ॥ २ ॥ द्यौर्वृता सादित्येन वृता तातया वृता यवत्रयैस्मा ॥
आदित्येभ्य इदं ॥ ३ ॥ दिशो वृतास्ताश्चंद्रमसा वृतास्ताभिर्वृताभिर्वज्रीभिर्वस्मा ॥ चंद्रमस इदं ॥ ४ ॥ आयो वृतास्ता
वरुणेन वृतास्ताभिर्वृताभिर्वज्री ॥ वरुणा येदं ॥ ५ ॥ प्रजा वृतास्ता राणेन वृतास्ताभिर्वृताभिर्वज्रीभिः ॥ प्राणा येदं ॥ ६ ॥
वेदा वृतास्ते छंदोभिर्वृतास्तैर्वज्रैर्वस्मा ॥ छंदोभ्य इदं ॥ ७ ॥ अंसं वृतं तद्वायुना वृतं तेन वृतेन वज्रेण वस्मा ॥ ८ ॥
ब्रह्मण इदं ॥ एता अष्टा वाज्या हुतीर्ह्येता ॥ अग्नेरीशान्यां दिश्य वस्त्राय स्वस्या त्रैयं जपति यत इंद्रभयामहति च सक्त
शेषं ॥ तदध्या ॥ स्वस्ति नो मिमांसेते तपं र्यं र्यं स्वस्तकस्या त्रिभिर्वेदे वाधास्त्रिष्टुभोऽथैह अनुष्टुभौ जपे ॥ ७ ॥ अं स्वस्ति नो मिमी

तामश्विनाभगः स्वस्ति देव्यदिति रनर्धयाः ॥ स्वस्ति पूषा असुरो रधा तु नः स्वस्ति द्यावापृथिवी सुये नु ना ॥ स्वस्तये
वायुमुपन्ननाम है सोमं स्वस्ति सोमं स्वस्ति धुवनस्य यस्पतिः ॥ बृहस्पतिं सूर्यगर्गं स्वस्तये स्वस्तये आदित्या सो
भयंतु नः ॥ विष्णवे नमो अथा स्वस्तये वैश्वानरो बसुरग्निः स्वस्तये ॥ देवा अवंतु भवः स्वस्तये स्वस्ति नो रुद्रः पातंत
हसः ॥ स्वस्ति मित्रावरुणा स्वस्ति पथ्ये रेवति ॥ स्वस्ति न इन्द्राग्निं स्वस्ति नो अदिते रुधि ॥ स्वस्ति पंथामनुवरे मस्त
यचिंद्रमसा विव ॥ पुनर्दत्ता धृता जानता संगमे महि ॥ स्वस्तये नंतर्धयं भरिष्ठे नो मिं मरु दूतं नायखं देवता नां ॥ असुर
धना मिंद्रसरवं समस्त बृहद्यशो नायमिवास्तु हेम ॥ अंहो मुच्यं नो संगयं न स्वस्त्या त्रेयं मनसो च तादृयं ॥ प्रयत पाणिः
शरणं प्रपद्ये स्वस्ति संवाधे क्षमयं नो अस्तु ॥ इति सप्त चो न पितृ ॥ यत इंद्रे तेषष्ठां कृषवः प्रगाथ इंद्राद्या तृतीया पं
चम्यो बृहसो द्वितीया चतुर्थ षष्ठ्यः सतो बृहत्यः जये विनियोगः ॥ यत इंद्रक्षयामतेततो नो अभयं रुधि ॥ मध्वं च गधित
यत न्न ऊति मि विद्वेषो विमृषो जहि ॥ खंहिराधस्पते राधसो महः क्षयस्यासि विधत्तः ॥ तं वावयं मध्वं निंद्रगिर्वणः
सुतावंतो हवामहे ॥ इंद्रस्पलुत वृत्रहा परस्मानो वरेण्यः ॥ सनोरक्षिष्वरमं समध्यमं सपश्चात्सुतुनः पुरः ॥ खं नः प
श्चादधरा दुतरा लुपु इंद्रनिपाहि विवतः ॥ आरे अस्मत्कपुहि देव्यक्षयमारुहतीर देवीः ॥ अद्याद्यश्च इंद्रा स्व

परेचनः॥ विश्वाचनो जदितुः सप्तते अहादियानतं वरद्विषः॥ प्रभंगीश्वरो मधवातुवी मधः संमि श्लो वीर्ययिका॥
भातेवाहृषणाशतक्रतो नियावज्जंमिमिदतुः॥ इतिष्वृजो जपिला पूर्ववदुपविश्यास्विष्टकृदं संनहन होमां
दिप्रायश्चित्तहोमशेषं समाप्य कर्मैश्वरार्पणं कृत्वा॥ प्रवासंगतेन कुतश्चिद्रयं भवतीति वृत्तजयंतौ॥ महाध्वगम
ननिमित्तक कर्मणितु॥ मम महाध्वगमने संभाविता नेकुदुःखसमादिपरिहारार्थं संपर्षन्त ध्वन इति स्तुतेन प्रत्य
चमाज्यहोमं होष्यामि॥ इति संकल्प्यान्वाधानादि पूर्ववत् कृत्या संपर्षन्त ध्वन इति स्तुतस्य कण्वप्रविः॥ इषा देवता
गायत्री षंडः॥ महाध्वगमने संभाविता नेकुदुःखपरिहारार्थं चामाज्यहोमं वि०॥ ॐ संपर्षन्त ध्वनस्तिर
यं होमिमुच्यो न पात॥ सद्यो देवप्रणस्युरः॥ यो स्वाहा॥ ॐ दं॥ एवमग्रेपि॥ ॐ यो नः पृषन्त ध्वनस्तिर
दिदेशति॥ अपस्मृतं पथो जहि॥ अपस्यं परिपंथिनं मुषीकाणुं नरश्चितं॥ दूरमधि स्नुते रज॥ त्वं तस्य दद्या विनो धरा
सस्य कस्या चित्॥ पदाभितिष्ठ तपुर्वि॥ आतन्नो दस्त्रमंतुमः पृषन्त वो वृषेमी महे॥ येन पितृभ्यो दयः॥ अधानो
विश्वस्यो भग हिरण्यवाशी मत्तम॥ धनानि सुषणा कृधि॥ अतिनः सश्रतानय सुगानः सुपथा कृणु॥ पृषं

निहक्रतुं निदः॥ अभिस्त्रयवर्षं नयननवज्वारो अधने॥ पृष्ठं ॥ शग्धिपरिप्रियं सिचशिरीहिप्रास्युदरं॥ पृष्ठं ॥
 नदृष्यं मेधामसि सूतैरभिगृणीमस्मि॥ वसूनिदस्ममीमहे॥ स्विकृताद्देहो मशोषं समापयेत्॥ अपपद्येत्
 तजपेद्विनेयोगः॥ इति विशेषः॥ अत्रोपध्वनिव्याघ्रादिभ्यो भयंकरमार्गगमने तु मम संज्ञा वित्तव्याघ्रादिभ्य
 निवृत्त्यर्थमिति विशेषः॥ संप्रयत्नं न इति सूक्तं च यात्रा कालं सदा पठेत्॥ अभयं नाचिरं यातिका र्यो लिप्तिर्भवैश्च
 मिति ऋग्विधानोक्तेः॥ ॥ अध प्रवासोपस्थानं॥ तत्र प्रवृत्त्यं नोपासनाग्निं प्रज्वालयाचम्य प्राणाना यम्य
 मम धनाद्यर्जनार्थं प्रोत्तु मग्न्युपस्थानं करिष्ये इति संकल्प्याग्निं प्रज्वा
 लयुपस्थाय॥ प्रवासं गच्छेत्॥ दशरात्रादूर्ध्वमधिकं प्रवासं त्रेत्र प्रवासदेत्यस्मात्त्याग्निं प्रज्वा
 लयाचम्य प्राणाना यम्य प्रवासं गतो हं मनः स्वत्याचतु गृहीतमाज्यं॥ ममग्न्युपस्थानादिकरिष्ये इति संकल्प्याग्निं प्रज्वा
 ल्याग्निं संज्यं संस्कृत्य स्तुतिं चतुर्वारिमाज्यं गृहीत्वा॥ ॐ मनोज्योतिर्गुणतामाज्यं निष्ठि नं यज्ञं समिधं दधातु॥ या
 या इष्टा उवसो या॥ अग्निं द्यास्तोः स्वतनो मिह विधाधते न स्वाहा॥ मनसे ज्योतिष इदं॥ इति तुल्यो ध्याय अभयं वेत्त
 यं मे सुत॥ इत्युपस्थाय गृहं तद्द्वारि स्थित्वा गृहं प्रवेदोत्॥ गृहमाभिभातोपवस्य स्येवोस्मात्सुवप्रजायध्वं॥

माचवोगोपतीरिषत् ॥ इत्यनेन गृहं संवीक्ष्य ॥ ततः प्रविशेत् ॥ गृहं भूतं सुमनसः प्रपद्ये वीरघ्नो वीरवतः सुवीरा
 न् ॥ इरां वतं तो घृतमुद्धामाणास्ते घृतं सुमनाः संविशान्ति ॥ इति गृहं प्रविश्य ॥ शिवं शगमं शंयोः शंयो रिति
 मंत्रं सकृदुक्त्वा त्रिरनु वीक्ष्यमाणः प्रपद्येत् ॥ ततः प्रां उरु रमासीनः स्य पुरतः प्रत्य उरु रवा ज्येष्ठानुपूर्वेषां पुत्राणां
 शिरः उमाभ्यां पतयिभ्यां परिगृह्य त्रिरवधाय ततो जयेत् ॥ अंगार्दं गालं भवसि हृदयादधिजायसे ॥ आत्मा वै पुत्र
 नामास्ति स जीवहारदः शतमिति मंत्रं पश्चाज्जुपततीति इति जपेत् ॥ कुमार्या अप्ये मंत्रकं ॥ त्रिरजिघ्रेत् ॥ दशरा
 त्रादर्शकं गृहागमने च म नो ज्योति प्रायश्चित्तं इति विवृती ति श्रोतग्रंथेष्वयं तव्यं ॥ ॥ इति प्रवासोपस्था
 नं ॥ ॥ अथ औपासनानुगमनप्रायश्चित्तं ॥ ॥ अथ औपासनाय ममौपशांतमौपसनाग्निप्रतिष्ठाप
 नस्वयमुपवासाभ्यां स्वयमुपवासाभ्यां पुनरुत्थादयिष्येति संकल्पः ॥ पत्युपवासपदोत्तुममौपशांतं तमौपा
 सनाग्निप्रतिष्ठापनपत्युपवासाभ्यामुत्थादयिष्येति संकल्प्य ॥ तथा ॥ ममानुगतमौपासनमयाश्चेत्यनयाजु
 स्यापुनरुत्थादयिष्येति संकल्प्य प्रायतनात् प्रस्माधो ह्यश्रोत्रियागारस्थमुपलेपादि पूर्वमग्निप्रतिष्ठाप्य परिसमु

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com